

(๕)

กระทรวง ๒๖/๒๔๘๑ (สำนวน) ชุดที่ ๓

๑. รัฐบาลคอบกระที่ตามของสมาชิก

ก. เรืองเงินเหลือจ่ายของ ก.พ. ของนายอรุณ ๑๗/๑๗

ข. เรืองการขอกันน้ำท่วมในจังหวัดชุมพร
ของหลวงศรีสุพรรณกิจ ๑๗/๒๐

ค. เรืองการชลประทานในจังหวัดชัยนาท
ของนายศิริ ๑๗/๒๑-๑๗/๒๓

ง. เรืองการสำรวจทุ่งสามร้อยยอด ของ
ม.ต. ต้อย ๑๗/๒๓-๑๗/๒๔

จ. เรืองการชลประทานทางใต้ ของนาย
กิมกัย ๑๗/๒๔-๑๗/๒๕

ฉ. เรืองเครื่องหมายถ่านหินใหญ่บ้าน ฯลฯ
ของนายกิมกัย ๑๗/๒๕-๑๗/๒๖

๒. เรืองร่างพระราชบัญญัติวิทยาสถา (ฉบับ
ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ๑๗/๒๗-๑๗/๒๘

๓. เรืองร่างพระราชบัญญัติชาวขียน เครื่อง
กระสุน ขัน วัตถุระเบิด และ คอกไม้เพลิง
(ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของ
นายเฉลา เทลาณนท์ ๑๗/๒๘-๑๗/๓๓

๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของ ว.ท. ชนศิริโกวิทศิษย์ ๑๗๓๒-๑๗๔๐
๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสำหรับกาจัดผลิตภัณฑ์ชระวา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายพนัธ มุตศาสตร์ ๑๗๔๑-๑๗๕๑
๖. เรื่องร่างขั้แย้งคัยการ ประชุมและปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของ นายจำลอง คำวเรือง ๑๗๕๑-๑๗๖๐

รายงานการประชุมสภาแม่แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๖/๒๔๘๑ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ ที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้นำสมาชิกมาประชุม ๑๔๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ เรื่องที่ ๑ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจาก พ. อ. พระยาทรงสุรเดช ขอถ่ายออก จากสมาชิกภาพ เรื่องที่ ๒ ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีแจ้งมาว่า ความที่รัฐบาลได้ขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายลพบุรี-สิงห์บุรี-ชัยนาท-อุทัยธานี ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๐,๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๓๐,๐๐๐ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ไปก่อนนั้น บัณฑิตกระทรวงมหาดไทยผู้เป็นเจ้าของเรื่องได้พิจารณาแล้ว และต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาไปภายในเวลาที่สมควร กระทรวงมหาดไทยจึงเป็นอันตกลงว่า ไม่ขยายเขตที่ทางออกเป็น ๕๐ เมตร คงถือเขตที่ ๔๐ เมตรตามหลักการเดิม เพราะฉะนั้นขอให้กรมการที่ดินดำเนินการ ชุมนุมที่ดิน การพิจารณาเรื่องนี้ต่อไป

ในวาระต่อไปที่ ๑ ของนายอรุณ ทองบั้งโชติ เรื่อง เงิน
 เหลือจ่ายของ ก.พ.

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ก่อน
 ถวายสมเด็จพระที่นั่งอัมรินทร์ที่นั่ง

๑. ทราบว่าเงินสำนัก ก.พ. มีเหลือจ่ายเป็นจำนวนเงิน ๕ หมื่นบาท
 มีความจริงเพียงใด

๒. ทราบว่าเงิน เหลือจ่ายนั้น จะจ่ายให้ กระทรวงต่าง ๆ เพื่อส่งคน
 ไปปฏิบัติงานต่างประเทศ มีความจริงเพียงใด

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้คอยค้น
 ๑. เงินงบประมาณของสำนักงาน เลขาธิการ ก.พ. ประเภท ค่า
 ค่าเรียนนักเรียนต่างประเทศสำหรับ พ.ศ. ๒๔๘๑ นี้ มีเหลือจ่ายจริง
 ประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท

๒. เงินเหลือจ่ายนั้นทางกรมเห็นสมควรจะส่งข้าราชการออกไป
 ทำงานในต่างประเทศ เพื่อบำเพ็ญการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังที่เคย
 ปฏิบัติมาแล้ว

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): เงินจำนวนนี้เราจะส่ง
 ไปอย่างไรทางกองทัพอากาศหรือจะส่งไปอย่างไรกระทรวงธรรมการจะใดหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: ในเรื่องนี้รัฐบาลได้พิจารณา
 เห็นว่า การส่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานเป็นการสมควรกว่า และอีก
 ประการหนึ่ง ถ้าไปส่งเช่นนั้นจะเป็นการทำไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ

ประธานสภาฯ : กระตุ๋คือไปของ หลวงศรีสุพรรณดิฐ เรือง
 ข้องกันน้ำท่วมในจังหวัดชุมพร

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ
 มนตร์ว่าภาวะกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไป ในท้องที่จังหวัดชุมพรมี
 อุทกภัยอยู่เสมอทุกปี บางทีมากทำให้ทรัพย์สินของราษฎรกับถนนหน
 ทางในจังหวัดเสียหายมาก บัดนี้รัฐบาลต้องออกเงินซ่อมถนนเป็นจำ
 นวนเงินพัน ๆ ขอประธานทราบว่ารัฐบาลคว้าวินิจฉัยทางที่จะคิดแก้ไข
 ปัญหาหน้าท่วมได้บ้างหรือไม่ ถ้าได้ทำไว้ ขอทราบว่ามีการ
 อย่างไร และจะลงมือทำเมื่อใด

พ.ต. หลวงเซวงศศักดิ์สังคราม รัฐมนตรี : กระทรวงมหาด
 ไทยขอตอบว่า รัฐบาลเห็นความจำเป็นและคว้าวินิจฉัยแล้วว่าจะตกลง
 ระบายน้ำเพิ่มขึ้นอีก คือขุดแยกจากคลองท่าตะเภาทแถมวัดสามแถ้ว
 คำยลนาทุ่งไปร่วมกับคลองทึบระโนด เพื่อระบายน้ำลงทะเลทางหนึ่ง
 อีกทางหนึ่งขุดคลองท่าตะเภาเพราะทุกปีเคยแถมบ้านพังคึกเขินต่าง
 ครวงเพื่อให้หน้าไหลลงสู่ทะเลได้รวดเร็ว แต่จะลงมือทำเมื่อใดนั้นยังคอย
 ไม่ได้ เพราะเรื่องเช่นการใหญ่ซึ่งจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก
 และเจ้าหน้าที่จะต้องสำรวจกันคว้าวินิจฉัยเหตุผลในการแก้ไขให้เรียบร้อย
 ต่อไป

ประธานสภาฯ : กระตุ๋คือไปของนายศิริ บำเพ็ญอยู่ เรืองกา
 ชลประทานในจังหวัดชัยนาท

นายสิริ บำเพ็ญอยู่ (ชียนาท) : ข้าพเจ้าขอตั้งเกล้ามาทูล
วิงมตรว่า การกระทรวงเกษตราธิการ คงต่อไปนี้

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าการทำประตุน้ำคลองมะขามเฒ่า
ตามลักษณะชลประทานของสุพรรณ ทำให้ น้ำในลำน้ำเจ้าพระยา ตอน
จังหวัดชียนาทไหลเข้าท่วมข้าวในนาของราษฎรเสียหายทุกปี รัฐบาล
ควรทำที่จะแก้ไขอย่างไรบ้างหรือเปล่า

๒. รัฐบาลมีนโยบายที่จะวางลักษณะชลประทานในจังหวัดชียน
าทบ้างหรือไม่

๓. ลำรางทำซึ่งในเขตอำเภอกวิสังห์ จังหวัดชียนาท เป็นทาง
ระบายน้ำเข้ามาในท้องที่อำเภอกวิสังห์ ซึ่งเขื่อนอำเภอกวิสังห์มาตลอด
ในจังหวัดชียนาท รัฐบาลจะดำริทำประตุน้ำ ภาวะเป็นส่วนย่อยได้
หรือไม่

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์ วิงมตรว่า การ กระทรวง
เกษตราธิการ : กระทรวงเกษตราธิการขอตอบว่า

๑. เรื่องน้ำท่วมที่นาบริเวณคลองมะขามเฒ่า ทาง การ ไท่ทวายมา
ก่อนแล้ว และได้ตั้งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการสำรวจสถิติระดับน้ำและ
การเก็บพื้นที่บริเวณนั้นแล้ว ได้ความว่าที่นาบริเวณน้ำได้เคยท่วมมา
ก่อนสร้างประตุน้ำ และ การสร้างประตุน้ำไม่ทำให้ระดับน้ำสูง
ขึ้นกว่าเดิมเลย เวลานี้ ทาง การกำลัง คักคอก ภัยขณะกรมการจังหวัด
ชียนาทในเรื่องทำคันดินเพื่อขังกั้นน้ำท่วมที่นาบริเวณนั้นอยู่แล้ว

๒. โครงการชลประทานในจังหวัดชัยนาทนั้น มีอยู่แล้ว และนอกจากโครงการส่วนย่อยซึ่งทางการได้จัดการช่วยเหลือให้เป็นไปตามความประสงค์ของราษฎรข้างแล้ว รัฐบาลยังมั่นนโยบายที่จะขยายโครงการชลประทานแม่น้ำสุพรรณให้สามารถส่งน้ำขึ้นไปถึงท้องที่ในจังหวัดชัยนาท ก็ทั้งได้ดำริจะสร้างโครงการชลประทานแม่น้ำน้อยต่อไปอีกด้วย

๓. การสร้าง ประตูระบายน้ำถาวร ส่วนย่อยนั้น ทางการได้พิจารณาดำเนินการอยู่แล้วตามความจำเป็น ของท้องที่เป็นสำคัญไป แต่เพราะลำรางทางซึ่งตามกะทู้ถ้ำมนี ทางการยังไม่เคยได้ รัยร่องวาง กล่าวถึงความเดือดร้อนของราษฎรในท้องที่นั้นแต่ประการใดเลย

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : สำหรับที่ ท่านรัฐมนตรี คอยในข้อ ๓ ที่ว่า ทางการยังไม่เคยได้ รัยความเดือดร้อนนั้น ข้าพเจ้าเองนั้นแหละเป็นผู้มาเรียน ให้ทราบถึงความเดือดร้อนในเรื่องนี้ ให้ฟังแล้ว ว่า เคยชวนจะแก้ไขอย่างไร คือข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรมาแจ้งเรื่องความเดือดร้อนเรื่องทรางราษฎรได้รัยความเดือดร้อนในเรื่องประตูระบายน้ำชลประทานจะแก้ไขได้อย่างไรหรือไม่

น.อ. พระเวชยันต์รังษิณฤฎี รัฐมนตรี ว่า การกระทรวง เกษตรธิการ : ก่อนที่จะทำการพิจารณาหรือไม่อย่างนั้น ต้องทำการสำรวจเสียก่อน เมื่อผู้แทนได้มาแจ้งความเดือดร้อนของราษฎรเช่นนี้ กระทรวงเกษตรธิการก็จะได้ จัดการต่อไป

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชยันต) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่าน รัฐมนตรีมาก

ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไป ของ หม่อมหลวง ต้อย ชุมสาย เรื่องการสำรวจทั้งสามร้อยยอก

ม.ล. ต้อย ชุมสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการดังนี้ รัฐบาลมีโครงการที่จะสำรวจวางแผนโครงการชลประทานในท้องที่ทั้งสามร้อยยอก และบริเวณใกล้เคียงซึ่งเป็นพื้นที่ราบเหมาะแก่การทำนาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์บ้างหรือไม่

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบว่า เวลานี้ทางการมีโครงการชลประทานที่ค้างอยู่ และจำเป็นต้องรีบดำเนินการอยู่มากแห่งด้วยกัน จึงยังไม่อาจจะทำการสำรวจในท้องที่ตามกระทู้ถามนี้ได้ แต่อย่างไรก็ดี เมื่องานทางอื่นเบาบางลง ทางการก็ได้พิจารณาจัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการสำรวจพื้นที่ในท้องที่นั้นต่อไป

ม.ล. ต้อย ชุมสาย (ประจวบคีรีขันธ์) : รัฐบาลมีเวลาที่ระกะได้หรือไม่ว่าจะออกไปสำรวจได้ประมาณกี่เดือน

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : รัฐบาลยังกำหนดไม่ได้ เพราะว่าเท่าที่เรียนแล้วว่า มีงานทางอื่นซึ่งนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต้องกระทำนั้นอยู่

มาก และทางบัญชี ไต นั้น ถ้าจะพูดถึงฤดูกาลแล้ว มีผลชุกกว่า
ทางภาคอื่นอยู่ นอกจากนั้นแผ่นดินที่เขตนากว่างใหญ่ไพศาลนั้นอยู่ที่
ภาคอื่นมากกว่าภาคใต้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องทำที่อื่นเสียก่อน
แต่อย่างไรก็ดี ไม่ใช่จะทอดทิ้งภาคใต้เสียเลย เมื่อว่างงานลงแล้วจะ
ไต่ไปทำให้ ทั้งจังหวัดภาคใต้ก็ได้ทำอยู่เหมือนกันในขณะนี้

ประธานสภาฯ : กระจุกตัวของนายก็มกั๋ย วิบูลสาร เรืองการ
ชลประทานทางภาคใต้

นายถิมกั๋ย วิบูลสาร (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งที่ถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า การตั้งที่ไปนั้น

- ๑. รัฐบาลได้เคยคิดการชลประทานทางภาคใต้ไว้บ้างหรือไม่
- ๒. ในระหว่างที่รัฐบาลยังไม่ได้เริ่มทำการชลประทานนี้ รัฐบาล
มีทางช่วยเหลือการทำนาของชาวนาอย่างไรบ้าง

น.อ. พระ เวชยันต์รังสฤษดิ์ รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง
เกษตรธิการ : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบรวมกันว่า การชลประ-
ทานในภาคใต้นั้น อยู่ในความดำริของทางการเหมือนกัน เป็นประเภท
โครงการย่อย แต่เนื่องจากเวลานี้งานชลประทานที่จำเป็นต้องทำ
เป็นการก่อนอยู่มาแต่แห่งด้วยกัน จึงยังไม่สามารถขยายงานในภาคนี้ได้
อย่างไรก็ดี ในระหว่างนี้ทางการ กำลังดำเนินงานอยู่แล้วในท้องที่บาง
แห่งที่เห็นว่าจำเป็นต้องรีบทำก่อน นอกจากนั้นก็ได้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพินัง ในท้องที่ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้

ราษฎรทำเหมืองฝายขึ้นช่วยเหลือตนเองไปพลางก่อน และในการนี้ทาง
การก็ได้ให้คำแนะนำในทางหลักวิชาและให้แผนผังการ สร้างไป ด้วย
อีกประการหนึ่งการช่วยเหลือชาวนาในเวลาฉุกเฉินเมื่อขาดน้ำหล่อเลี้ยง
กันชาวนั้น ทางการก็ได้วางหลักเกณฑ์การช่วยเหลือไป ให้จังหวัด
ต่าง ๆ ถ้อยปฏิบัติอยู่แล้ว

ประธานสภาฯ : กระทั่งข้อไปของนายเต พวงนุ่น เรื่องสร้าง
ศาลจังหวัดกระบี่ นายเต พวงนุ่น ไม่มา กระทั่งข้อไปของนายกิมก้วย
วิบุลากร เรื่อง เชื้อเครื่องหมายถ่านหินผู้ใหญ่ม้าน สารวัตรและแพทย์
ประจำตำบล

นายกิมก้วย วิบุลากร (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงท้อไปนี้ ตามที่กระทรวงมหาด
ไทยได้ มีคำสั่งให้เรียกเชื้อเครื่องหมายถ่านหินผู้ใหญ่ม้าน สารวัตร
แพทย์ประจำตำบล ขึ้นตั้งแต่ปลาย พ.ศ. ๒๔๗๘ แต่จนกระทั่งบัดนี้
เวลาล่วงเลยมาเกือบสี่ปีแล้ว ถ่านหินผู้ใหญ่ม้าน สารวัตร แพทย์
ประจำตำบล ยังไม่ได้รับเชื้อเครื่องหมายใหม่แทน กวี่ยเหตุนี้จึงขอ
ทราบว่

๑. กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเรื่องนี้ไปจนถึงไหนแล้ว
๒. ผลในเรื่องนี้จะสิ้นสุดลงได้เมื่อใด
๓. ในระหว่างที่ยังไม่มีเครื่องหมายนี้ จะให้ถ่านหินผู้ใหญ่ม้าน

สารวัตร แพทย์ประจำตำบลทำอย่างไรเมื่อไปไหนมาไหนสะดวก โดยไม่ต้องพาทนายคงคิดควเสมอ

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้จังหวัดต่างๆ ส่งเข็มเครื่องหมายของเก่า และใบแจ้งจำนวนเข็มที่ต้องทำใหม่ไปยังกระทรวง เมื่อกระทรวงได้รับเข็มของเก่าและทราบจำนวนแล้ว ก็จัดส่งไปยังกระทรวงการคลังเพื่อจัดทำขึ้น เมื่อกระทรวงการคลังทำเสร็จแล้วก็ส่งมายังกระทรวงมหาดไทยเพื่อส่งไปยังจังหวัดต่อไป การรับส่งเข็มเวลานี้กระทรวงมหาดไทยกำลังกระทำอยู่เรื่อยๆ ทยอยกันไป

๒. กระทรวงการคลังมีได้ทำแต่เข็มเครื่องหมาย เท่านั้นผู้ใหญ่บ้าน สารวัตร และแพทย์ประจำตำบลแต่อย่างเดียวกัน แต่ต้องทำงานอย่างอื่นอีกด้วย แต่อย่างไรก็ดี คงจะเสร็จสิ้นในเวลาไม่นานนัก การที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน สารวัตร และแพทย์ประจำตำบลมีเข็มเครื่องหมายก็เพื่อประโยชน์ความสะดวกในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่เท่านั้น ในระหว่างที่ยังไม่มีเข็มเครื่องหมายก็จำเป็นจะต้องใช้หมากคั่นแทน ส่วนการไปมาตามปกติก็ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ ก็หาซื้อขวงความสะดวกหรือจำเป็นต้องมีเข็มเครื่องหมายแต่อย่างใดไม่

ประธานสภาฯ : หมควาระก่ที่แล้ว ขอไปขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติควบคุมสุนัข พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของรัฐบาล

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๘๑ โดยมีหลักการว่า โอนการควบคุม การ วิทยุ กระจายเสียง ทาก กรมไปรษณีย์ โทรเลข กระทรวงเศรษฐกิจ ไปให้สำนักงานโฆษณาการ สำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพราะว่าการวิทยุกระจายเสียง รัฐบาลเห็นว่า เป็นเครื่องมือสำคัญของโฆษณาเพื่อทำงานดำเนินไปด้วยดี แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องเสนอเป็นพระราชบัญญัติ หวังใจว่าสภาผู้แทนราษฎรคงลงมติรับหลักการ

นายเปี่ยม บุญะโชติ (นครศรีธรรมราช): สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า ระหว่างรัฐบาลกับรัฐบาลโอนด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นมีปัญหาอะไร จึงขอเสนอให้ลงมติ มีสมาชิกอภิปราย

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ ประชาชนวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ ไปรคยภมอชนสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยภมอชนไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ: ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: ขอให้ส่งกรมวิชาการ

ประธานสภาฯ: กรมวิชาการสามัญชุกที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี: แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอให้แปรภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมมีมติ วาระต่อไปข้าพเจ้าได้ขัญญติของนายอินทร ขอให้เขาร่างข้อบังคับของนายจำลอง ชนพิจารณาภาย หลังร่าง พระราชบัญญัติของรัฐบาล เรื่องนประเทศวกดง ไม่จำเป็นต้องเสนอกได

นายอินทร สังหนตร (เชียงใหม่) : เหตุที่ข้าพเจ้าต้องการจะให้เข้าก่อนก็เพราะเหตุว่าญติสำคัญๆ เข้าอยู่ทุกวัน และเกยวนผู้เขยวชานูในการลงมกักไดเพิ่มชนมากเต็มที ถ้าหากว่าเราจะไม่ปล่อยไปเช่นนั้นก็อาจจะไม่ได้มกักแท้ และอาจจะไม่ได้ผลเสียเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้เสร็จเสียในสมัยนี้

ประธานสภาฯ : ก็ไม่ขัดข้องละท่าน แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นอย่างไร ผู้ใดเห็นควรจะให้ เป็นไปตามญติที่นายอินทรเสนอมมา ขอได้โปรดยกมือชน

สมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือชน

สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไป ขอให้ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติว่าดขบ้น เครื่องกระสุนขบ้น วัตถุระเบิด และคอกไม้เพลิง (ฉะบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายเฉลา เทาลานนท์

๑๕.๕๘ น.

นายเจลา เคาตานนท์ (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติอาวุรขัน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ และคอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ต่อสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้โดยมีหลักการที่แก้ไขมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติอาวุรขัน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ และคอกไม้เพลิง ระเบียบ พ.ศ. ๒๔๗๗ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และมีเหตุผลอยู่ว่า คือในพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘ นั้น มีบทบัญญัติข้อความในตอนที่ท้ายของมาตรานั้นทุกๆ มาตราว่า เจ้าของจะรับใบอนุญาตจะต้องจัดการจำหน่ายอาวุรขันและเครื่องกระสุนปืนของตนเสียภายใน ๖ เดือน มิฉะนั้นให้รับเงินของแผ่นดิน การที่บัญญัติให้ วิทยอาวุรขันและเครื่องกระสุนปืนเงินของแผ่นดินเสียเช่นนั้น หาเป็นความยุติธรรมไม่ เพราะผู้รับใบอนุญาตนั้นมิได้ทำความผิดกฎหมายแต่อย่างใด เป็นแต่เพราะทรัพย์สินจำหน่ายไม่ได้ภายใน ๖ เดือนเท่านั้น ก็ถูกเรียกเงินของแผ่นดิน โดยเฉพาะในมาตรา ๔๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตตายลง แต่ผู้ที่ยื่นทนายทมิได้รับอนุญาตให้วิทยอาวุรขันได้ กฎหมายได้บังคับให้จำหน่ายเสียภายใน ๖ เดือน มิฉะนั้นให้รับเงินของแผ่นดิน จึงเห็นได้ว่า ผู้ที่ยื่นทนายทมิได้ผู้ทรมรดกมิได้รับทรัพย์สินเต็มทีในกองมรดกแต่ประการใด เพราะถูกกฎหมาย

ละขันธ์กสิกรรมเสียเช่นนี้ เพราะฉะนั้นกองมรดกของผู้ตายและทายาท
 หาได้รัยความยุติธรรมไม่ เพราะผู้ตายและทายาทมิได้กระทำความผิด
 แต่อย่างใดอันควรจะรัยอาวชนไม่ หากแต่ชายไม่ได้ตามกำหนดก็ถูก
 รัยเท่านั้น การที่กฎหมายบังคับให้ ผู้รัย ไขอนุญาตขายอาวชนและ
 เครื่องกระสุนเสียภายในกำหนด ถ้าชายไม่ได้ ก็ถูกรัยเช่นนี้เช่นการไม่
 ชดถวรรมอย่างอื่น เพราะการขายทรัพย์สินซึ่งมีกฎหมายบังคับให้ยก
 ทะเบียนและมีกรมคุ้มครองเช่นนี้ ย่อมเป็นสิ่งทรงขายไม่ได้ง่ายนัก หรือ
 ถ้าขายได้ ก็ต้องขายอย่างราคาต่ำ จากทุนขาดรอนไปทีเดียว เพราะมี
 การบังคับให้ขายอยู่ จึงคำนึงถึงต้นทุนหรือราคาของคนซื้อ ถ้าฉวย
 พลาดทำขายไม่ได้ ก็ถูกรัยเงินของแผ่นดิน เลยไม่ได้อะไรเลย

อนึ่ง การรัยเงินกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๑๖๒ ถือว่าเป็นโทษ
 ฉะนั้นการที่จำหน่าไม่ได้ตามกำหนดก็ถูกลงโทษทางอาญา ย่อมไม่
 ชอบด้วยเหตุผลและความยุติธรรม ไทยรัยทรัพย์สิน ไร่ ไร่ ไร่ ก็คือเมื่อได้
 มีถาวรกระทำผิดกฎหมาย หรือเครื่องมอวัตถุอันโดยลักษณะเป็นผิดกฎ
 หมายอยู่ในตัวแล้วจึงรัยได้ แต่ในเรือนเช่นการทรงกันขามหาเช่นเช่น
 นั้นไม่ เพราะอาวชนเครื่องกระสุนเช่นเหล่านี้ยอมมี หรือได้มาโดยชอบ
 ทั่วกฎหมายอยู่แต่เดิมแล้ว หาได้ มีถาวรกระทำผิดแต่อย่างใดไม่ แต่
 หากต่อมาภายหลังเกิดการที่ไม่อาจดำเนินการต่อไปตาม กฎหมายได้
 เท่านั้น จึงไม่เป็นการบังคับควรที่จะรัยเงินของแผ่นดินอย่างอื่น เพราะไม่
 เป็นการยุติธรรมและไม่ชอบด้วยเหตุผล และหลักกฎหมายจึงกล่าวมา

แล้ว ้วยเหตุนี้จึงเห็นควรแก้กฎหมายทั้ง ๔ มาตราเสีย คือถ้าเจ้าของ
ขายไม้ไผ่ตามกำหนด ก็ให้อำนาจนายทะเบียนท้องที่รักษาขายทอดตลาด
เสีย ใ้เงินสุทธิเท่าใด คืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ ที่ควรจะได้ ้วยไป

ตามทศจำเจ้าเสนาอพระราชบัญญัตินี้มา เพราะเหตุว่า ้วยอย่าง
ถูกขืนแล้วหลายราย คือผู้ ้วยไปอนญาตันตายลง และผู้ ที่เข่นทา-
บาทของผู้ ้วยไปอนญาตันมาขออนญาตมอวธิษณ์ แต่ นายทะเบียนไม่
อนญาตให้ เมื่อเข่นเข่นนั้นแล้ว ก็จาเข่นจะ ต้องขายบน กระบอคนเสีย
ภายในกำหนด ๖ เดือน ันคนก็ ต้องรับทำ การ ขาย แต่ กว่าจะขายได้
ก็ ต้องเสียเวลา ต้องขาดทุนขาดรอน เพราะเหตุว่า เมื่อจำ กติเวลาไว้ได้ก็
น้อย บางทีก็ขายไม่ได้ เคยมี ้วยอย่าง มาแล้ว ันนั้น ก็ถูก ้วยเข่นของ
แผ่นดิน ้วยความเดือดร้อนมอຍกึ่งนี้ ข้าพเจ้าจึง เห็นว่า สภา ๗ นควรระ
ไ้แก้ ไขกฎหมายทั้ง ๔ ข้าพเจ้าได้กล่าว มาแล้ว เพื่อให้เหมาะสมควรแก่
กาลสมัยยิ่งขึ้น หวังว่า สภา ๗ นนจะ ได้ ้วยหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป

พ.ต. หลวงเชวงศกิตสังกราม รัฐมนตรี : เหตุผลของเจ้า
ของร่างพระราชบัญญัติ นี้รัฐบาลเห็น ้วย และ เรืองนเมธสมัยประชุม
คราวก่อนนั้น มี ผู้ เสนอร่างฎร ึ่งทวีตมหาสารคาม คือ ้วยเจรวรายวิเศษ
เสนอมา รัฐบาลก็ขอ ้วยไป เนื่อง ้วยเหตุ ว่า พระราชบัญญัติ อวธิษณ์
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และคอกไม้เพลิงเท่าที่เข่นมอຍกึ่งนี้ควร
กระขายอยู่เข่นอันมาก และ รัฐบาลก็เสนอข้อแก้ ไปยังคณะกรรมกร

กฤษฎีกา เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ปะปนกันอยู่มากมาย แต่ใช้บังคับกัน
กัน บังยากแก่การพิจารณาอยู่ คณะกรรมการ กฤษฎีกา ยินเรื่องลง
มาให้ กระทรวงมหาดไทยประมวลเรื่องขึ้นใหม่ให้ เป็นกฎหมายดังรูป
เดี๋ยวนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ตราร่างขึ้นใหม่และเสร็จแล้ว ในเวลานี้ส่ง
ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา และกำลังร่างอยู่ด้วย แต่ไม่ทันหรือ
ในสมัยนี้ เพราะฉะนั้นหน้าฟ้าใหม่เรามาพบกัน พิจารณากันดีกว่า
เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านผู้เสนอคงจะขอให้ รัฐบาลรีบไปพิจารณา

นายเลลา เตาตานนท์ (ตุรอก) : หากว่ารัฐบาลมีเจตนาจะ
แก้ไขพระราชบัญญัติอาชญากรรมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้องที่จะให้รัฐ
บาลรีบไปพิจารณา

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ
เจ้าคิดว่าประชุมกัน สันนิษฐานขอให้ รัฐบาลรีบไปพิจารณา ก่อน วัลหัตถการ
ต่อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ของขุนศรีไกรพิศิษฐ์

๑๖.๐๕ ๒.

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฐ์ (อุทรานัน) : การที่ครั้งร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ก็เพื่อให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีเหตุผลว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
บรรพ ๕ มาตรา ๑๕๔๖ กระทำให้ประชาชนได้รับความเสียหาย

กล่าวคือ ผู้ใช้อำนาจปกครองทรัพย์สินของเด็ก เมื่อมีความจำเป็น
 ทรัพย์ หรือจำนวนของสิ่งทรัพย์สิน หรือใหญ่ ยมเงิน หรือข้อมุกก
 หรือการให้ โดยเสนาหาซึ่งมั่งอนไซ หรือค่าภาวะคัพัน ฯลฯ ก็ทำ
 ไม่ได้ ต้องยื่นคำร้องต่อศาลก่อน การยื่นคำร้องต้องเสียค่าธรรมเนียม
 รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๗๒ บาท เงิน ๗๒ บาทนั้นแยกออกได้ เป็นค่าประกาศ
 ทนงสี่พิมพ์ ๒๕ บาท ค่าทนาย ๒๐ บาท ค่าส่งศาล ๑๐ บาท ค่าคำ
 ร้อง ๕ บาท ค่าคำบังคับ ๕ บาท ค่าแต่งตั้ง ๕ บาท ค่านํานักการ
 ย์ตประกาศ ๒ บาท ซึ่งรวมกันเป็น ๗๒ บาทเป็นอย่างต่ำสุด แต่โดย
 มากหรือเกือบทุกเรื่องศาลอนุญาตให้ผู้ปกครองทำโดยสิ้น ณะนการ
 ขออนุญาตจึงเขียนพิพมากกว่า ส่วนผลร้ายนั้น ราษฎรไ้รับความเคือค
 รือน เพราะความจนยบททุนทรัพย์สินราคาเพียง ๔๐๐-๕๐๐ บาท ผู้ปก
 ครองของเด็ก มีความจำเป็นจะต้องขายเพื่อเอาเงินใช้ค่าเล่าเรียนหรือ
 เลี้ยงดูเด็ก ต้องกลับมาเสียค่าธรรมเนียมเสียถึง ๗๒ บาท หรือเกือบ
 ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ราษฎรผู้ขิตสนยากจนยอมต้องไ้รับความเคือค
 เหลือประมาณ อีกทั้งศาลก็ไม่มีทางขึงกันผู้ปกครองที่ทุจริตไ้จริง
 ึ่งไม่ กล่าวคือ เมื่อศาลอนุญาตให้ขายหรือจำนองแล้ว ศาลก็หาไ้
 ควบคุมการจ่ายเงินทองของผู้ใช้อำนาจปกครองไม่ และศาลก็อนุญาต
 ให้ผู้ใช้อำนาจปกครองทำตามคำขอร้องทุกเรื่อง และโดยปกติผู้
 ำนาจปกครองก็เขียนนิคามารดาของเด็ก หรือผู้ซึ่งศาลไ้แต่งตั้งซึ่ง
 ็นผู้นำไว้ไว้ไ้แล้ว การจะระวังขึงกันบุคคลที่เลวทรามบางคน

และทำให้คนคิดผิด มากคนต้องไขว่คว้าหาความเดือดร้อนเสียหายสิ้นเปลือง
ไปเช่นนั้น จึงเป็นการไม่สมควร ฉะนั้นจึงเห็นว่าสมควรแก่ประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ มาตรา ๑๕๔๖ เสียใหม่ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

การทูลเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ บรรพ ๕ มาตรา ๑๕๔๖ ขึ้นมานั้น เห็นว่าราษฎรย่อมได้
รับความเดือดร้อน เพราะเหตุว่าที่ดินตามชนบทนั้นมีราคาขึ้นอย่างสูง ไม่
เหมาะสมกับที่ดินในกรุงเทพมหานครซึ่งมีราคาต่ำมาก แม้จะเสียค่า
ธรรมเนียมมากไม่เดือดร้อนอะไรนัก อีกทั้งผู้ปกครองหรือบิดามารดานั้น
ก็เห็นหน้าว่าไว้ใจได้แล้วว่า เป็นผู้ซึ่งจะไม่ทำทรัพย์สินสมบัติของเด็กให้
เสื่อมศรัทธาเสียหาย เพราะเหตุว่าตามหลักบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ย่อมรักใคร่บุตร ไม่ทำให้เสื่อมศรัทธาไป ย่อมไม่มีความจำเป็นที่จะ
ตั้งข้อควบคุม ฉะนั้นมติการอย่างอื่นที่จะแก้ไข เพราะว่าการแก้ไข
ประมวลกฎหมายแพ่งฯ นั้นเป็นเรื่องใหญ่ก็จริง แต่ที่จะไปแก้ไขใน
ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งฯ ซึ่งไม่ให้เสียค่าธรรมเนียมแล้ว ก็รู้
สึกว่าจะเพิ่มภาระให้แก่ศาลมากหลาย เพราะเหตุว่าศาลที่ทำก็ทำเช่น
ผิดเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่สมควรจะไปแก้ไขในประมวลวิธี
พิจารณาความแพ่งฯ จะแก้ไขในประมวลกฎหมายแพ่งฯ บรรพ ๕
ที่เดียว จึงเห็นสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งฯ บรรพ ๕
มาตรา ๑๕๔๖

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: ก่อนที่สภาฯ จะวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติของผู้เสนอไว้พิจารณาหรือไม่นี้ รัฐบาลขอชี้แจงดังนี้
คือในมาตรา ๑๕๔๖ อ้าว่า "นักกรมใดอันเกี่ยวแก่ทรัพย์สินของ
เด็กตั้งคือไปนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะทำมิได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต

- (๑) ขาย แลกเปลี่ยน หรือจำนองอสังหาริมทรัพย์
- (๒) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินกว่าสามปี
- (๓) ให้กู้ยืมเงิน
- (๔) ปรานีประณอมยอมความ
- (๕) ให้โดยเสน่หา เว้นแต่จะเอาจากเงินได้ของเด็กให้แทน

เด็กเพื่อการศาสนา หรือการสมาคม ตามประเพณีพอควรแก่ฐานะอุป
ของเด็ก

(๖) ไม่รับมรดกหรือพินัยกรรม หรือการให้ โดยเสน่หา ซึ่ง
ไม่มีเงื่อนไขหรือคำภาระคึกพัน

(๗) รับหรือไม่รับมรดกหรือพินัยกรรม หรือการให้ โดย
เสน่หา ซึ่งมีเงื่อนไขหรือคำภาระคึกพัน

(๘) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตศาลาวินิจฉัย
ตามร่างของผู้เสนอลนั้น ท่านผู้เสนอได้ขอคึกใน ขาง กรณีของ
มาตรา ๑๕๔๖ ออก คือ

- (๑) ขอคึกในเรื่องขาย แลกเปลี่ยน หรือจำนองอสังหาริมทรัพย์

(๒) ให้เข้าอสังหาริมทรัพย์เกินกว่า ๓ ปี

(๓) ให้กู้ยืมเงิน

(๔) ปรารถนารับมอบความ

(๕) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตศาลฎีกาวินิจฉัย

ตามนี้จะเห็นได้ว่า แต่เดิมนั้นในมาตรา ๑๕๔๖ มีกรณีสำคัญ ๆ ซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรานี้ว่า ในกรณีซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กจะกระทำกิจการซึ่งได้ระบุไว้ใน ๘ อนุมาตราแล้วเช่นนี้ จะต้องขออนุญาตต่อศาลก่อน มิฉะนั้นกระทำมิได้ ผู้เสนอโต้ตั้งข้อสงสัย ๕๐ อย่าง ก็คงเหลือในร่างแห่งมาตรา ๑๕๔๖ เพียง ๓ อย่าง รัฐสภาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติของผู้เสนอนี้ไม่สมควรที่ระบุเอาไว้ พิจารณาด้วยเหตุผลในทางประการดังนี้

สำหรับในข้อกฎหมายท่านสมาชิกย่อมเห็นได้ว่า การที่ประมวลกฎหมายแพ่งบรรพณ หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๕๔๖ นี้บัญญัติไว้เช่นนั้นก็ด้วยความประสงค์ที่จะคุ้มครองซึ่งกันทวีปสันของเด็กมิให้ผู้ปกครองได้ใช้อำนาจจัดการไปในทางที่ทุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือประมาทเลินเล่ออันจะทำให้เสียหายแก่เด็ก โดยปกติก็ย่อมไม่ทราบว่าอะไรควรอะไรไม่ควรเมื่อยังไม่บรรลุนิติภาวะ อีกทั้งประการหนึ่ง ก็กิจการส่วนมากที่ได้ระบุไว้ในมาตรานี้ รวม ๘ กรณีเป็นกิจการซึ่งสำคัญ ๆ อันอาจทำให้เกิดการเสียหายได้ โดยง่าย และมีผลตกเขยื้อนนาน จึงได้ระบุไว้ โดยเฉพาะเจาะจงให้ขออนุญาตศาล

เสียก่อนจึงจะอนุญาตให้ผู้ปกครองใช้อำนาจได้ การที่เป็นเช่นนี้ย่อมมี
 กรณหลายประการซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นว่า กฎหมายไม่ได้ระบุไว้เช่น
 นั้นแล้ว ผู้ปกครองอาจจะใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ชอบไม่ควว และทำให้
 เกิดการเสียหายแก่เด็กได้ ศาลเช่นนี้ มีหน้าที่สอบสวนให้แน่ว่า ใน
 การที่ผู้ปกครองได้ขออนุญาตเช่นมานั้น เป็นการซึ่งกระทำไปด้วยการ
 ทุจริตและประมาทเลินเล่อหรือไม่ และโดยปกติแล้วก็ต้องให้ โสภณาส
 แก่ผู้ ซึ่งจะมีมาคักค่านค่าชอนันใดทั้งนั้น สมาชิกย่อมจะเห็นได้ว่าใน
 มาตราบัญญัติกฎหมายใดก็ตามถึงประ โยชน์ของบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ
 และวางวิธีการซึ่งกันผลประโยชน์ของเด็ก ส่วนหลักการของผู้เสนอที่
 เสนอมานั้นอาจจะจำแนกออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ประการที่ ๑ ในทางปฏิบัติย่อมไม่เห็นว่าจะให้ประโยชน์อย่างไร
 เช่นในการที่ผู้ปกครองไปขออนุญาตที่ศาล ศาลก็อนุญาตให้ทุกเรื่อง
 ขอเสนอที่ทางขแจ้งทั้งนี้ท่านจะได้ข้อเท็จจริงมาจากไหนก็ไม่ทราบ แต่
 เมื่อไปยื่นศาลแล้วก็ยอมเป็น อวรมคาค่า ศาลจะต้อง สอบสวน พิจารณาให้
 โสภณาสแก่บุคคลอนันที่จะร้องคัดค้านได้ และโดยเหตุที่กฎหมายยก
 อยู่ จึงทำให้ผู้ปกครองไม่สมัครใจที่จะไปกระทำการในสิ่งซึ่งจะไม่เป็น
 ประโยชน์ เพราะเกรงว่าศาลอาจจะสอบสวนได้ความว่า ไปกระทำทุจริต
 หรือประมาทเลินเล่อ หรือผู้ ынคักค่านใด เพราะฉะนั้นผลแห่งความก็
 ของมาตราบังคับกระทำให้เกิดไ้ร่องเวียน หรือส่วนมากได้ ไปศาล ได้

ปรากฏว่าศาลได้พิจารณาดูเห็นชอบด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะ
ไปขอว่าระบัญญัติไว้ ก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร คือเมื่อไปถึงศาลๆ ก็ยอม
ตามผู้คุมครองทุกอย่าง นั่นยังมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่งว่า ชักก็กับความ
เห็นของผู้เสนอ เพราะผู้เสนอ ก็ยังเหลือไว้ อีก ๓ กรณี ไม่ได้ยกเลิก
หมดทั้งมาตรา และใน ๓ กรณีนั้นก็ไม่ทราบว่าผู้เสนอใช้อะไรเป็นเครื่อง
วัดว่าสำคัญมากกว่าใน ๕ กรณีซึ่งคัดออก

ในประการที่ ๒ ที่ข้างถึงความเดือดร้อนว่า เมื่อไปถึงศาลแล้วก็
ยอมได้รับความเดือดร้อน ต้องเสียเงินเป็นจำนวนซึ่งท่านประมาณนั้นราว
๗๒ บาทนั้น ความจริงหาได้เสียถึงเพียงนั้นไม่ คือเสียค่าสำหรับกรรม-
เนียมศาลเป็นเงินราว ๒๕ บาท ค่าประกาศหนังสือพิมพ์ อีกราว ๓๐ บาท
หรือบางรายเสียน้อยกว่านี้ ค่าประกาศหนังสือพิมพ์เขาไปตกลงกันเอง
กับหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นในการที่จะขอยกเหตุผลว่า เมื่อไปถึงก็จะ
ต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นการเดือดร้อนแล้ว เมื่อเช่นนั้นในบางกรณีเรา
ก็จำเป็นต้องยกเลิกกฎหมายหมด และนอกจากนั้นในการที่ศาลได้
กำหนดให้เสียค่าธรรมเนียมแก่พ่อสมควร เช่นนั้นมันไม่เป็นการเดือดร้อน
ประการใด และค่าธรรมเนียมที่เสนอนั้นเป็นการข้อมเยาว่า และเป็นค่า
ธรรมเนียมตายตัว ไม่มีการเพิ่มตามทุนทรัพย์ ประการที่ ๓ ประการหนึ่ง
และนอกจากนั้นยังมีเหตุผลอีกในเรื่องอื่น ก็คิดว่าท่านผู้เสนอนี้ยังไม่เห็น
เหตุผลที่แจ่มชัดว่าประการใดว่า ในการที่ท่านขอคัด ๕ อนุมาตราออก
และคงปล่อย ๓ อนุมาตราไว้นั้น ท่านมีความเห็นเป็นประการใดบ้าง

รัฐบาลจึงเห็นว่าในการชั่งกฏหมายไทยบัญญัติไว้ เป็นการคุ้มครองประ-
 โยชนแก่เด็กซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะอยู่ และยังไม่มีเหตุผลเช่นอย่าง
 อน หรือมีข้อเท็จจริงที่จะสนับสนุนว่าการบัญญัติไว้เช่นนั้นเป็นการเสีย
 แลว และนอกจากนั้นในนานาประเทศไทยบัญญัติลงในเรื่องเช่นนี้เป็นการ
 รุนแรงมากกว่าเราอีก และนอกจากนั้นกฏหมายยังมีในเรื่องศรัทธาและ
 ทั่วแทนซึ่งบัญญัติไว้ในทำนองเดียวกัน นอกจากนี้รัฐบาลพิจารณา
 เห็นว่าในการแก้ไขประมวลกฏหมายนั้น ในการที่เราจะต้องแก้ไขใน
 เรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักการแล้ว เราจะต้องพิจารณาแต่ละเพราะมาควรวาง
 มาตราใดนั้น จะเห็นการสมควรหรือไม่ และในการที่สมาชิกขอแก้กฏ-
 หมายนั้นย่อมมีการกระทบกระเทือนไปถึงมาตราอื่น ๆ ด้วย อาทิเช่นมาตรา
 ๑๕๔๓ มาตรา ๑๕๔๕ มาตรา ๑๕๔๗ และมาตรา ๑๕๔๘ ก็
 เป็นต้น รัฐบาลจึงเห็นว่าทั้งในทางเหตุผล และในทางออกกฏหมายใน
 ข้อเท็จจริง และในรูปการ ไม่มีเหตุผลแต่ประการใดซึ่งสภาฯ นั้นน่าจะ
 วยร่างพระราชบัญญัติคนไว้ พิจารณา

๑๖.๑๗ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าได้ฟัง
 เหตุผลของท่านผู้เสนอและของท่านรัฐมนตรีแล้ว สรุปเหตุผลได้ ๒
 ประการ ึ่งอยู่ กฏหมายบทบัญญัติไว้ตามประมวลกฏหมายเดิม
 นั้นย่อมคุ้มครองทรัพย์สินมรดกของเด็กเป็นอย่างดี และเป็นประโยชน์

สำคัญที่สุด และผลเสียก็มีอยู่อย่างที่ท่านผู้เสียด่า และข้าพเจ้าเห็น
 ทนายว่าความอยู่ ได้พบและประสพข้อเท็จจริงอย่างเหมือนกัน สำหรับ
 ทนายทวิชัย ทนาย ๆ ก็ไม่รู้ สักแปลดประหลาดอะไร แต่สำหรับภริยาที่มี
 ทนายทวิชัยเพียงคนเดียวเช่นท่านไว้สองไว้ระโธนชายชาวระเทศไทแก่เจ้าหน
 เวลาไปร้องต่อศาลนั้นถูกค่าธรรมเนียมเกินไปมากกว่ทนายทวิชัย ไป
 อีก เพราะฉะนั้นผลไต่ ก็ระกลายเป็นผลร้ายก็ระเกิดขึ้นกับเด็ก ผู้เสียด
 เสนอมาจะไม่ยอมช่วยแยกข่างประการ ตามที่ข้าพเจ้าเห็น และที่ท่าน
 รัฐมนตรีได้แถลงว่าเกี่ยวพันอีกมากมายตาม ๆ นั้นก็ตาม แต่อยากระ
 ฝากข้อสังเกตไว้กับคณะรัฐบาลด้วยในเรื่องนี้ว่า ควรระไต่แก้ ไขค่า
 ธรรมเนียมหรือวิธีพิจารณาความแพ่งเสียข่างจะเป็นการสมควร สำหรับ
 หลัการในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยเหตุผลตามผู้เสียด ๆ ไป แต่ข้อนี้
 ข้องอยู่ในข่างประการ

ประธานสภา : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นข้อย่างอื่น ข้าพเจ้า
 ระขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
 นี้ ขอไต่ ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอไต่ ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ประธานสภา : ร่างพระราชบัญญัตินี้เห็นอันว่าควรไป ในวาระ

ข้อไปขอให้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ยกเลิกพระราชบัญญัติสำหรับ
กำจัดฝักคยชะวา พุทธศักราช ๒๔๕๑ ของนายพันธุ มุลศาสตร์

๑๖.๒๐ น.

นายพันธุ มุลศาสตร์ (สุนทร) : การที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็โดยมีหลักการว่า เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติ
สำหรับกำจัดฝักคยชะวา พุทธศักราช ๒๔๕๑ เหตุผลนอกจากปรากฏ
ในบันทึกประกอบร่างที่ได้เสนอต่อสภาฯ แล้ว ก็เห็นว่าเหตุผลที่ออกพระ
ราชบัญญัติสำหรับกำจัดฝักคยชะวา พุทธศักราช ๒๔๕๑ ก็เพื่อยก
มิให้ ฝักคยชะวาเกิดแพร่หลายขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมเสียประโยชน์ ใน
การทำนา และในการเลี้ยงสัตว์นา ก็เช่นเดียวกับการเดินเรือ
โดยในสมัยนั้นยังไม่มีกฎหมายที่คุ้มครองสำหรับในเรือน จึงนับว่าเป็น
การเหมาะสมแก่การปกครองในสมัยนั้น แต่เมื่อได้ออกพระราชบัญญัติ
ปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้ว ประกอบด้วยความนึกคิด
ของพลเมืองสมัยที่ตนนั้นจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติสำหรับกำจัดฝัก
คยชะวา พุทธศักราช ๒๔๕๑ เป็นการล้าสมัยและสมควร จะยกเลิก
เสีย จึงจะได้เสนอตามลำดับข้อไปนี้

พระราชบัญญัตินี้ ได้บังคับให้ราษฎรมีหน้าที่กำจัดฝักคยชะวาใน
ที่ต่างๆ ไปโดยไม่คำนึงถึงว่าที่ๆ มีฝักคยชะวา เกิดขึ้นนั้น จะเป็น
เกี่ยวด้วยการทำมาหาเลี้ยงชีพหรือทางคมนาคมหรือไม่ เช่นตามท้อง

ร้องทูลถามคุณซึ่งไม่ใคร่ทำประโยชน์อะไรเลย ถ้าปรากฏว่ามีผลิตภัณฑ์ชระวา
 อยู่แต่โตมากมาอยู่แล้ว เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองก็มีอำนาจเรียกกรม
 ราษฎรช่วยกันกำจัดได้ จึงเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติ ๓๕๕ ให้ อำนาจ
 เจ้าพนักงานกว้างขวางมาก เจ้าพนักงานจึงอาจจะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับ
 ระคมแรง ราษฎรไม่ ถูก กาลเทศะ และ ความมุ่งหมาย ของ ทางการได้
 และถ้าจะใช้พระราชบัญญัตินั้นเช่นบทสำหรับสิ่งส่งมอบราษฎรที่มีความบก
 พร่องในเรื่องอื่น ๆ ก็ไม่ ยิ่งกว่านั้นตามข้อความแห่งพระราชบัญญัติ
 ดังกล่าวนั้น ได้กำหนดไว้ว่า งานกำจัดผลิตภัณฑ์ชระวาเป็นงานสาธารณะ
 ซึ่งมีผลทำนองลักษณะเกณฑ์แรงของราษฎร ด้วยคำทิ้งนี้สำหรับคนที่
 ยังไม่เข้าใจในเรื่องสิทธิและเสรีภาพ ก็มีภาระหนัก ตกไปในแง่ ที่ไม่
 อยุ่เนื่อง ๆ

ส่วนบัญญัติที่ระมขนั้นว่า เมื่อใดยกเลิกพระราชบัญญัติ ๓๕๕ แล้ว
 เจ้าพนักงานจะได้อาศัยอำนาจตามขบัญญัติอะไรในการที่จะกำจัดผลิตภัณฑ์
 ชระวาต่อไปนั้น ขอนเมอพิจารณาถึงวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัติ
 ๓๕๕ นั้นมุ่งหมายเพียงข้อหนึ่งให้ผลิตภัณฑ์ชระวาแพร่หลายนั้น อันจะเป็น
 เหตุให้เสื่อมเสียในการทำมาหาเลี้ยงชีพ เป็นอันตรายแก่ชื่อเสียงศักดิ์
 และเป็นการลำบากแก่การเดินเรือเป็นข้อใหญ่ แต่ข้อความคล้ายคลึง
 กันนี้ก็ได้บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง ที่สองที่ พ.ศ.
 ๒๔๕๗ ส่วนหนึ่งแล้ว กล่าวคือ การที่จะบำรุงผลประโยชน์ในการ
 หาเลี้ยงชีพของราษฎร หรือการของถนนอันตราย มิให้เกิดแก่การทำ

เลขงษ์พนัน กรมการอำเภอมีอำนาจเรียกราษฎร ช่วยกันทำการนั้น ๆ
 ได้ หรือตามท่วยคลองและลำน้ำต่าง ๆ อันเป็นทางซึ่งราษฎรไปมาค้า
 ขาย ถ้าจะต้องซ่อมแซมตักแต่งก็ให้ มีอำนาจเรียกราษฎรมาช่วยจัดทำ
 อยู่แล้ว ฉะนั้นเมื่อฝกตยชระวาเกิดชนิดที่ใด ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดการ
 เสียหายแก่การทำมาหาเลี้ยงชีพ หรือตามลำน้ำอันเป็นทางสัญจรของ
 ราษฎร กรมการอำเภอก็มีอำนาจเรียกราษฎรมาช่วยกันกำจัดได้ก็ตาม
 ขทัญญูศักดิ์แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ และการเรียก
 ร้องให้ ราษฎรมาช่วยกัน กำจัดตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง
 ท้องที่นี้ มีวัตถุประสงค์ คัดเสกให้ราษฎรเห็นเด่นชัดกว่า เจ้าพนักงาน
 ใต้ที่ปฏิบัติไปเพื่อประโยชน์ราษฎร โดยแท้ ซึ่งราษฎรก็มีความสมัครใจที่
 จะช่วยกันทำโดยไม่มีความนึกคิดไปในแง่อื่น อีกประการหนึ่งกระทรวง
 เกษตรการธิการ มีนโยบายที่จะ กำจัด ฝกตย ชระวา โดยได้ รัยเงินงบประมาณ
 มาดบยหนึ่งๆ เช่นจำนวนมากอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องเกณฑ์แรงราษฎร
 คอไป จึงเห็นว่าควรยกเลิกพระราชบัญญัติ สำหรับกำจัดฝกตยชระวา
 ฉะบับนี้เสีย

น. อ. พระเวษยันตรังสฤษฎี รัฐมนตรีว่า การ กระทรวง
 เกษตรการธิการ : รัฐบาลได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉะบับนี้แล้ว มี
 ความเห็นว่ายังไม่สามารถจะรับหลักการได้ เพราะว่าพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยการกำจัดฝกตยชระวา พทชคักราช ๒๔๕๖ นี้ยังมีความจำเป็น
 ที่จะต้องใช้ช้อยเท่าที่ท่านผู้เสนอได้ยกอกว่า กระทรวงเกษตรการธิการ

ระกำจกัฉกัศคชชะวาทวิไชยเงินในงบประมาณ เท่านั้นโดยไม่ต้อง อาศัย
 แแรงของราษฎรนั้น ที่จริงยังไม่ตรงกัยเจตนาของกระทรวงเกษตราธิการ
 นัก ที่จริงกระทรวงเกษตราธิการยังต้องหวังแรงช่วยเหลือ ของ ราษฎร
 อยู่ด้วย มีฉะนั้นงานอันนี้อาจจะเห็น การลำบาก ที่จะทำให้ ลุล่วงไปได้
 เพราะว่าเราชอบทรายกันแล้วว่า ฉกัศคชชะวาในเวลานี้เป็นศักรอันสำคัญ
 แก่การคมนาคมและการเพาะปลูกพืชผลของพวกเรา เพราะฉะนั้นก็
 ความจำเป็นอย่างย่งที่จะพยายามกำจัด เท่าที่ท่านผู้เสนอได้อธิบาย
 ไปว่า มีพระราชบัญญัติ ลักษณะ ปลัดครอง ท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗
 ให้อำนาจแก่กรมการอำเภอที่จะ ขอแรงราษฎร ช่วยเหลือ ในการ กำจัด
 ฉกัศคชชะวานั้นแล้วนั้น แต่จริงพระราชบัญญัติลักษณะย่งให้อำนาจ แก่
 กรมการ อำเภอ หรือผู้ ปลัดครอง ท้องที่ที่จะ ขอแรงราษฎรได้ ก็มิได้อยู
 มาตราหนึ่ง คือมาตรา ๑๑๘ แต่มาตราที่มีความอยู่ว่า กรมการ
 อำเภอมิหน้าที่ จะต้องตรวจตราและจัดการ รักษา ทางบก ทางน้ำ อันเป็น
 ทางที่ราษฎรสัญจร ไปมาค้าขาย ให้ เป็น การสะดวก ตามที่ จะเป็นได้ ทุก
 ฤดูกาล การอันนี้ที่จะต้องจัดการซ่อมแซมหรือแก้ไขความ ชักชงให้
 กรมการอำเภอเรียกราษฎรช่วยกันทำอย่างว่าแล้ว อาศัยมาตรานี้อาจ
 จะมาใช้ โดยอนุโลมเฉพาะทางคมนาคมได้ แต่ขอให้ท่านนักถ้งว่า
 แห่งอื่น ๆ ที่มีฉกัศคชชะวา อยู่ชดชสม อันจะเห็น ส่อให้ ระบายตกลงมาในทาง
 คมนาคมได้ เราจะขอแรงราษฎรได้อย่างไร เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว จะ
 เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติที่ท่านอ้างมานั้นยังไม่เพียงพอที่จะให้อำนาจแก่

ผู้ปกครองท้องถิ่นขอแรงราษฎร นอกจากนั้น ท่านต้องว่าเจ้าหน้าที่ผู้
 ปกครองท้องถิ่น ไม่มีอำนาจ เช่นนั้น แล้วย่อม จะ เห็น การ เกณฑ์แรง
 ราษฎรให้มาชนผลิตภัณฑ์ในเวลาที่ไม่จำเป็นอะไรเช่นนั้นเป็นต้น ทำให้
 เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎรที่จะต้องเสียเวลาทำมาหากิน ขอให้ท่าน
 ศึกษาคึกว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปกครองท้องถิ่นจะไปทำเช่นนั้นเพื่อประโยชน์
 อันใด ผู้ปกครองท้องถิ่นก็ย่อมจะต้องทำให้ราษฎรมีความสุข เพราะ
 นั้นแทนหน้าที่ของเขา นอกจากนั้นก็ต้องไม่ให้ราษฎรเดือดร้อน
 เพราะไปทำให้ราษฎรเดือดร้อน การที่จะต้องขอแรงราษฎรมาช่วยใน
 การกำจัดผลิตภัณฑ์ก็ย่อมจะเป็นเพราะกรณีพิเศษแก่เหตุเช่นนั้น
 และอาจจะมีเจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าท่านผู้แทน
 ควรจะได้ร้องเรียนมาเป็นการเฉพาะราย การที่วาระราษฎรจะต้องเสีย
 เวลาหาเลี้ยงชีพนั้นย่อมเป็นช้อย่าง แต่ท่านก็คึกคิดว่าถ้าหากปล่อยให้
 ผลิตภัณฑ์จำนวนมาก อาจจะไปรบกวนข้าวในนาในเวลาฤดูน้ำหรืออาจจะมี
 บุคคลของทำให้เรือไปมาไม่สะดวก ถ้าเราช่วยกันเสียพิศหน่ง อาจจะมี
 กวาคผลิตภัณฑ์เช่นสิ่งกีดขวางเหล่านี้ให้ สั้นไป แล้วการทำมาหา
 เลี้ยงชีพในหน้าที่ที่เราจะต้องกระทำต่อไปนั้นก็ย่อมจะสะดวกขึ้น ถ้าชน
 ทั้งไว้การไปมากไม่สะดวก อะไรก็ไม่สะดวกด้วยประการทั้งปวง ด้วย
 เหตุผลที่ข้าพเจ้าชี้แจงมาแล้วนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าสภาฯ นี้คงเห็นความ
 จำเป็นที่จะให้คงพระราชบัญญัติสำหรับกำจัดผลิตภัณฑ์ไว้เพื่อประโยชน์

แก่ส่วนรวม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สมควรที่จะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๖.๓๐ ๙

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้ามีความเห็น
พ้องต้องกันกับท่านผู้เสนอ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้อธิบายมาว่า
ผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้ในทางจริงนั้น ความจริงก็เช่นความจริง
และก็จริงที่สุดด้วย แต่เท่าที่เห็นมาเช่นนั้น ไม่ใช่เป็นมาเพียงวันสองวัน
ได้เป็นมาอันยาวนานหลายสิบแล้ว และไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์นั้นเมื่อไร
รัฐบาลจึงจะมีช่องทางที่จะกำจัดให้สิ้นพันธุ์ไปได้ ข้าพเจ้าคิดว่าโลก
นี้ระส่ำระสายเมื่อไรแล้วผลิตภัณฑ์นั้นก็จะสิ้นพันธุ์ไป เมื่อเช่นนั้นแล้ว
ถึงจุดที่จะต้องเกณฑ์แรงงานมา กำจัดผลิตภัณฑ์นั้น ทุก ๆ ท่านก็
หรือไม่ว่าเวลาของเขาที่เงินเป็นทองเหมือนกัน ที่จะทำการประกอบ
การทำมาหาเลี้ยงชีพ และจำเป็นจะต้องเกณฑ์ประจำ ซึ่งบางแห่งจะ
ต้องเกณฑ์เป็นเวลาหลาย ๆ ครั้ง และเวลาของเขาเสียไปเท่าไร ถ้า
หากว่าคิดแต่เวลาเพราะคนเดียวก็ไม่สู้จะเป็นประโยชน์นัก ถ้าเรา
เอาเวลาของเขาเหล่านั้นมารวมกันแล้ว จะเห็นว่าเศรษฐกิจของชาติจะ
เสียหายไปมากทีเดียว ทางรัฐบาลไม่มโนบายที่จะแก้ไขให้ผลิตภัณฑ์
นั้นสิ้นพันธุ์ไปได้ เรื่องเป็นอันว่าจากองค์การจะเกณฑ์ไปทุก
ยเช่นนี้ ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรอยู่เรื่อย ๆ ไป ยิ่งกว่านั้นเท่าที่

ปฏิบัติเท่าที่ความร สกท กระทบกันก็ร สก ลุ่ม ๆ ตอน ๆ ไม่น่าที่จะเป็น
 อย่างยิ่ง เป็นคนว่า ชาวนาเป็นผลที่ทำมาแล้วก็ถูกเอารกลูกเอามาเก็บ
 ผลักคยชะวาในลำคลองบ้าง แม่น้ำบ้าง แต่แท้จริงผลัดชนะดินเป็นผลท
 กัดขวางในทางเรือ แต่ชาวเรือที่แท้จริงเป็นผู้สัญจรในทางน้ำนั้นหาใ
 กถูกเรียกมาเก็บผลักคยชะวาไม่ ยิ่งกว่านั้นการที่ทางการเรียกไปเก็บผล
 คยชะวาเช่นนี้ หาได้จ่ายค่าแรงงานให้ยก่างใดไม่ ต้องเอาข้าวปลาไป
 กินเอง ยิ่งกว่านั้นยัง ถูก อสรพิษ ขยักตคาย หรือจนน้ำคายเป็นคิน
 ทางฝ่ายรัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือหรือรับรองเมื่อมีการสนเปลื้อง และ
 ความเสียหายให้แก่เขาอย่างไรหรือไม่ ปลัดช่วยตั้งไว้เรื่อย ๆ ไป เช่น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง จึงอยู่ ทางรัฐบาลได้ให้
 เงินก้อนหนึ่งให้แก่กระทรวงเกษตรธิการ และดูเหมือนว่าทางกรมชล
 ประทานได้รับไป แต่ชลประทานก็ได้จัดการเฉพาะในเขตคยของชล
 ประทานแค ่ ประต่น้ำเท่านั้น และเงินจำนวนนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่พอ
 เป็นจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นเอง ยังไม่สามารถจะทำกรกำกัผลักคยชะวา
 ได้ และเงินนี้จะใช้จ่ายในทางชลประทาน คือประต่น้ำเองก็ไม่พอ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรระเพิ่มเงินขึ้นอีก ซึ่งทางรัฐบาลน่าจะ
 เงินก้อนหนึ่งให้ แม้จะไม่ให้เขามากก็ได้เขาพอแก่การเสียค่าช่วยการใน
 การที่เขาจะต้องเสียในการอากรกินหรือค่าทำงาน การใช้ค่าแรงงาน
 เปล่า ๆ ในสมัยเช่นข้าพเจ้าร สกกว่าเป็นการลำสมัยและไม่สมควรที่สุด
 เพราะการกระทำนั้นไม่ใช่เพียงชั่วคราวหรือชั่วคราวเท่านั้น จำเป็นจะ

ต้อง กระทบกันต่อ ๆ ไปไม่รู้ ว่าอีกชั่วลูกชั่วหลานของเราจึงจะเลิก
 ทรายไม่ได้ นี้ประการหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นทางรัฐบาลได้กระทำย่ำเวลา
 นาน มีกรมเกณฑ์แรงงานไปเก็บฝักตบชะวาไม่รู้ว่ากำหนดเมื่อไหร่
 แต่เมื่อฝักตบชะวามาตบแถมเมื่อไรก็เกณฑ์ ไปเก็บกันเสียทีหนึ่ง ส่วน
 ที่ตกอยู่ตามคลัง ตามหนอง โทษมากมักไม่คอยเหลือขวิด เหมือน
 เช่นนี้เราย่อมทราบอยู่แล้วว่า ผลกระทบกันเกิดได้ ในระยะเวลารวดเร็ว
 มากที่สุด เมื่อเราปล่อยให้มากจนออก จำเป็นจะต้องเกณฑ์กันอีก
 แต่การเกณฑ์ นี้ก็เช่นหย่อม ๆ เป็นบางตำบล บางอำเภอ บางจังหวัด
 หาได้ ทำพร้อม ๆ กันไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาล จะได้เปลี่ยนแปลงนโยบายทำ
 พร้อม ๆ กันเสียทีเดียว ที่มีฝักตบชะวามาก ๆ ที่ไหนก็เกณฑ์ ไปเก็บ
 เสียให้พร้อมกันทีเดียว ภายในระยะเวลาในเดือนไหน ยี่ไหน ก็
 พร้อม ๆ กันทีเดียว เช่นจังหวัดข้าพเจ้า สุพรรณบุรีเป็นต้น มีการ
 กระทบการเก็บก็เกณฑ์จังหวัดชยนาทเก็บเสียด้วย เมื่อเช่นแล้วก็จะได้
 ผล เมื่อเช่นนี้แล้วผลกระทบกันก็จะศูนย์พนธ์ไปได้ สุพรรณบุรีเป็น
 ปลายน้ำ เก็บแล้วแต่ทางต้นหาเก็บไม่ เมื่อถึงฤดูก็มาคิยู่ทางสุ-
 พรรณบุรี ถึงคราวสุพรรณบุรีเก็บต้นก็ไหลเลยไปอยู่นครปฐม ๆ ก็ไม่
 ใดเก็บให้พร้อมกันเช่นนี้ เมื่อเราจะมาทำกันเสียทีเดียว แต่ทางการไม่
 ปฏิบัติให้จริงจัง เมื่อไรจะศูนย์พนธ์ไปได้ และจะทำให้ความลำบาก
 ยากเย็นของราษฎรเปลืองไปด้วย ขอให้ท่านศึกษาเสียว่าเราเกณฑ์แรง
 งานเขาไปทำวันหนึ่ง ๆ เป็นอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราถูกเกณฑ์ไป

แล้วจะต้องมันไปอย่างน้อย ๓ ขั้ว จะเล็ก และอย่างเราเป็นคนผิวบาง
 ตกเข้าตัวมันก็คัน ข้างที่จะเป็นชกกลากเสียด้วยดีโต รักษาไม่ใคร่หาย
 เมื่อเป็นเช่นนั้นเราต้องนั่งดองเขาข้าง เช่นที่ สะทาง อำเภอ นางบวช
 กรมการอำเภอเกณฑ์ ให้ราษฎรไปเก็บที่เหล่านนี้สูง ข้างก็เท่าถึงย่น
 มีช นอกจากนั้นข้างที่เขากระบือทองทั่วไปน้อยก็ยังไม่จรม และมีสร
 พืชต่างๆ มีง มีรเวชต่างๆ ร้อยแปด แต่เขาถใจใจ เมื่อไม่ไปก็ตั้ง
 ถกขไปตั้ง จำเป็นจำใจต้องไป เมื่อเราไม่สามารถจะกำจัดให้หายไป
 โดยเร็ววัน ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลน่าจะจัดเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใดไว้
 สำหรับเข่นการกำจัดผลิตภัณฑ์ชวะวานบ้าง ถึงจะเกณฑ์ กเกณฑ์เล็ก แต่
 ขอคำจ้างให้เขา ถึงไม่มากก็เข่นเครื่องหล่อเลี้ยงน้ำใจเขา การที่เรา
 จะเกณฑ์แรงงานเปล่าๆ โดยไม่มีประโยชน์และไม่คำนึงถึงหัวอกของ
 เขา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่ง นอกจากนั้นการเกณฑ์เช่นผลิตภัณฑ์
 ไหลมาอยู่หน้าอำเภอก็เกณฑ์ชาวบ้าน ส่วนการเกณฑ์ราษฎร ถ้า
 เข่นครอบครัวของนายอำเภอไม่ถูกเกณฑ์ และพรรคพวกเช่นชาวจีน
 ชาวเรือก็ไม่ต้องถูกเกณฑ์ ไปเก็บผลิตภัณฑ์ชวะวาน มันน่าน้อยใจอย่างยิ่ง สิ่ง
 เหล่านี้เมื่อท่านผู้ใด ไปประสบพบปะมาแล้วจึง จะแลเห็นความไม่ยุติ
 ธรรมเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
 นเช่นไปในทางซึ่งไม่นำความปลอตกภัยมาให้แก่ราษฎรอย่างหนึ่ง และ
 อีกอย่างหนึ่งก็คือ ไม่เสมอหน้าไม่ยุติธรรมด้วย ก็ทั้งเข่นการปลอ
 ตกภัยเหล่านี้เราควรจะให้พระราชบัญญัติระเบียบขึ้นคงอยู่ ข้าพเจ้าจึงเห็น

ว่า ทางกตศกให้รัฐบาลตั้งเงินงบประมาณคงที่ข้าพเจ้าได้แถลงมา
แล้วนั้น ยิ่งกว่านั้นถ้ารัฐบาลทำให้ศูนย์พันธุ ไปได้ โดยทางใดทาง
หนึ่งแล้ว ก็จะเป็นของดี ข้าพเจ้าเห็นควรวิฆลถกการแห่งวังพระราช
บัญญัติขณะนั้นไว้ พิจารณาต่อไป

น.อ. พระ เวชยันตริงสฤษดิ์ รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง
เกษตรธิการ : วิฆการที่จะกำจัดฝักคชชระวาเป็นขนานใหญ่ถึงที่ทำงานของ
เกี่ยวกับที่งานผู้แทนได้อธิบายมาเมื่อก่อนนี้ รัฐบาลนักได้ตัวมาแล้ว
เหมือนกัน แต่ว่าการตัวที่ระมิวิฆการอย่างใดซึ้นก็ตาม แต่ก็ยังระ
ต้องหวังพึ่งแรงช่วยเหลือของราษฎรอยู่ตนเอง มีขณะนั้นแล้วจำนวนเงินที่
จะใช้นั้นมากมายเหลือเกิน นอกจากนั้นแล้วก็จะหาแรงงานไม่ได้ หรือ
หายากที่จะทำการอย่างนั้นเสียด้วยซ้ำที่จะกำจัดให้ เป็นขนานใหญ่อย่าง
นั้น อย่างไรก็ดี เท่าที่แล้วมาแล้วก็เมื่อเราจึงกำจัดกันไม่ได้ กรม-
การอำเภอที่คชชระวาไปปลางก่อน เท่าที่เห็นมาแล้วเป็นเช่น
นั้น อย่างไรก็ดี ท่านผู้แทนที่ อธิบายเมื่อต้นนี้ไม่ได้เข้าใจไปใน
เหตุผลที่ว่าควรระเลิกพระราชบัญญัติกำจัดฝักคชชระวาเสียเลย เช่น
แต่เพียงรัฐบาลควร ระหวาวิฆการอย่างอื่น และท่านก็ไม่ได้ คคคานที่
เกี่ยวกับไม่สมควรที่จะไปชชถณช่นางราษฎร เพราะเหตุคชชระวา
หวังว่าสภาฯ นั้นคงระมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติกำจัดฝักคชชระวา
นั้นควรระคงมอຍต่อไปเพื่อเป็นการช่วยเหลือให้งานนั้นสำเร็จไปได้

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ (พิทล) : เพชคกเวลาให้สนชชเข้า กง

สองฝ่ายได้ถือปฏิญาณกันมาพอแล้วว่าผู้กตยชะวาให้ ไท้อย่างไร เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมี

มีสมาชิกบริวาร

นายเปี่ยม บุญยโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเรียก

อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเรียกอภิปรายต่อไป ขอได้โปรด

ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น

ควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๑ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอันตกไป ใน
วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของ
สภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายจำลอง

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง

จัดตั้งคณะกรรมการประชุมและการปรึกษาของสมาชิกแทนราษฎร พหุองค์การฯ
๒๔๘๑ ต่อสภาฯ นั้น โดยที่เห็นว่าข้อบังคับเก่าที่ใช้กันมาเป็นข้อ
บังคับมาแล้วมานานมีช่องทางที่ไว้อยู่มาก คือในข้อ ๒๓ ที่ข้าพเจ้าขอ
แก้ไขนั้น ในข้อบังคับเดิมมีอยู่อย่างนี้ "เมื่อที่ประชุมกำลังอภิปราย
ญัตติใดญัตติหนึ่ง ห้ามมิให้สมาชิกนำญัตติอื่นเสนอ นอกจาก

- ก. ญัตติขอแปรญัตติเฉพาะที่ไม่ใช้กฎหมาย
- ข. ญัตติขอให้ส่งปัญหาไปยังกรมวิสามัญ
- ค. ญัตติขออย่าเพิ่งลงมติในญัตตินั้น เพื่อให้สมาชิกบางคนออกไป
- ง. ญัตติขอให้เลื่อนการประชุม
- จ. ญัตติขอให้ประชุมลงมติ
- ฉ. ญัตติขอให้ประชุมยกเรื่องอันชวนปรึกษา ถ้าที่ประชุมตกลง

ตามนั้นไซ้ ญัตติเดิมเช่นอนจะขยับไป"
เมื่อเราได้อ่านตามนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า ในข้อ ก. ซึ่งเกี่ยวกับญัตติ
ขอให้ที่ประชุมลงมติ มีช่องทางที่จะให้สมาชิกบางคนช่วยโอกาสทำ
เช่นนั้นได้ ในบัญญัติล่าสุดญัตติใดเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าข้อบังคับ
เราใช้กันอยู่นี้ถ้าจะมีผลเสียหาย คง เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เขียนมาแล้ว
และขอแสดงเพิ่มเติม คือการเสนอให้ลงมตินั้น เราอยู่แล้วว่าสภาฯ
นี้เป็นสภานิติบัญญัติ แล้วถ้าการเสนอให้ลงมตินั้นอาจจะเป็นเหตุให้
การประชุมของสภาฯ ของเราเขวไปได้ แล้วถ้าหากว่ายอมให้กระทำ
โดยวิธีนั้นบ่อยๆ ก็อาจจะเสียหายมาก เพราะเหตุว่าญัตติที่เขียนปัญหา

กี่ยวกับชีวิตจิตใจของประชาชนนั้นบางคนก็ไม่สนใจ และบางคนก็
 สนใจ หรือบางคนก็สนใจแต่ก็ไม่เข้าใจ จึงฉวยโอกาสลงมือเสียเงิน
 ทุน ความขมขื่นค่าการพูดหรือการแสดงเหตุผล ผู้เสนอขอย่อมแสดงเหตุ
 ผลไปก่อน แล้วผู้ฟังก็ฝ่ายหนึ่งจะกล่าวค้านอย่างไรเมื่อใด ฟังออก
 ฝ่ายหนึ่งแล้วอีกจะกล่าวทักกลาง การที่ข้าพเจ้าเขียนลงไปนั้นก็เพื่อให้ผู้
 สนองกล่าวสรุปความเสียก่อน เพื่อไม่ให้ผู้สนับสนุนหรือผู้คัดค้านญัตติ
 นั้นเห็นผลโดยผู้เสนอให้ลงมติ คือหมายความว่า สมาชิกทุกท่านพอ
 ถกกันพูดเพื่อกันเอาเหตุผลของตัวเขาที่กล่าวฝ่ายหนึ่ง แล้วพอตอน
 ปลายก็เสนอให้ลงมติ เช่นนั้นเช่นการเอาเปรียบข้อฝ่ายหนึ่งมาก ซึ่ง
 เป็นการไม่ยุติธรรมแก่การพิจารณา เราอย่าลืมนึกว่า มติของสภาฯ นั้น
 จะต้องเป็นมติที่โตกถันถองมาแล้ว ควรจะเป็นมติที่ชาวละเลยที่จะ
 ให้ผ่านออกไปได้ เราเห็นสถานการณ์ญัตติ เห็นสภาสูงสดของชาติ การ
 โตเถียงหรือแสดงความคิดเห็นมากกลางสภาฯ นั้น ก็ควรที่จะให้เข้าไป
 ความความบริสุทธิ์ใจ ความบริสุทธิ์ธรรมญัตติโตขัญญัตติไว้ว่า การ
 แสดงเหตุผลในสภาฯ นั้นไม่โตผิดมติหรือมอขหมายอยู่ในอาณัติใด ๆ
 การแสดงออกมากขอให้เข้าไปโดยบริสุทธิ์ใจจริง ๆ และการเสนอให้
 ลงมติเช่นนั้น อย่างว่าแต่ผู้ เป็นเจ้าของญัตติเลย แม้แต่บุคคลภายนอก
 สนใจก็พอปล่อยเสียใจไปด้วย จึงอยู่การเถียงกันเพื่อความเจริญของ
 ประเทศชาตินั้น บางทีก็แพ้และชนะ ฉะนั้นต่างคนก็ต้องมี Sporting

spicit และบางทีเหตุผลของผีเสื้อนั้นก็และเพียงพอ แต่ว่ายยังไม่มโลกาส
 ที่จะกล่าวสรุปความ อีกฝ่ายหนึ่งก็รับซึ่งเสนอลีหลงมติเช่นนั้น เป็นถว
 เรียงทำนองทว่าทศวรรษาน ก็เป็นการเขาเปรียบกันอยู่มาก ฉะนั้นใน
 เรืองนี้เราจะโค พิจารณากันอย่างจริงจัง และก่อนที่จะยอมให้กฎหมาย
 ผ่านสภาฯ นี้ไปได้ ก็ต้องมีเหตุผลจริง ๆ ไม่ใช่ว่าพอมเข้าไปในสภาฯ
 แล้วพูดกันเพียงสองสามคำแล้วก็ขอเสนอลีหลงมติ เป็นสิ่งที่ถูกระไรๆ
 คุย การช่วงชิงในการลงมติเช่นนั้น แม้แต่รัฐบาลเองก็เคยถกกันเป็น
 ซัดคำหนีสภาฯ ก็คือรัฐบาลบอกว่า สมาชิกฝ่ายผู้แทนราษฎรนั้นจนถึง
 ไทวติงพิริย เสนอญัตติให้รวบรัดการพิจารณาและเสนอลีหลงมติโดยไม่
 ให้โอกาสรัฐบาลแสดงชี้แจงอีก และได้คำหนีสภาฯ วนวนบอกว่า วิ
 การคั้งนี้เป็นวิธีช่วงชิงเขาเปรียบโดยไม่เป็นธรรม นี้ก็เพราะของขบขช
 ษีเอง ที่จริงรัฐบาลก็มีสมาชิกประเภท ๒ เป็นประกันอยู่อย่างมั่นคง
 และรัฐบาลก็ได้ทำใจอย่างกว้างขวางก็ยังไม่เกิดเช่นนั้นได้ ส่วนสมา
 ชิกสภาผู้แทนราษฎร นี้ก็เป็นเพียง One Man's Party ก็ย่อมมีมติเช่น
 เดียวกันได้ แต่ผลของมตินี้รัฐบาลเป็นฝ่ายชนะคะแนนเสียงโดยอาศัย
 ขั้อยังกัยการประชุม ขัอนสมาชิกก็อาจจะมีความรู้สึกเช่นเดียวกัน
 อย่างที่รัฐบาลกล่าวว่าสมาชิกวันเท่านั้นใช้ วิธีช่วงชิงเขาเปรียบ ซึ่งเป็น
 เหตุกระทบกระเทือนถึง ขยสภาฯ เมษายนที่ ๑๑ กันยายนนั้น ข้าพเจ้าทำใ
 ้ กิติ และก็เพราะขั้อยังกัยขอนมีข้อของ ไทวติง สมาชิกก็ถือโอกาสลงมติ
 และลงท้ายที่สภาผู้ราษฎรเช่นฝ่ายแพ้ ซึ่งข้าพเจ้าก็มองไม่เห็นว่าการขย

สภาฯ นั้นจะเกิดถ้าไรหรือว่าจะมีอะไรต่อสภาฯ นี้ นอกจากว่าจะเห็น
ภาวะผูกพันให้รัฐบาลนั้นจะต้องใช้เงินไป ถึงสองแสนบาท ซึ่งเมื่อ
วานนี้ก็ได้เสนอพระราชบัญญัติขอใช้เงินงบประมาณเพิ่มเติม นี้ก็เพราะ
ข้อบังคับข้อนี้เอง

เมื่อเราได้พิจารณาแล้วว่าเป็นเพราะข้อบังคับข้อนี้เองเปิดโอกาส
ให้สมาชิกฉวยโอกาสลงมติ นี้ขอได้โปรดอย่าเข้าใจว่าข้าพเจ้ารอฟัน
ความเก่าจนมาพูด เพื่อเป็นการตักขี้หนูกายต่าง ๆ ดังที่ข้าพเจ้าได้
เรียนมาแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้เสนอข้อให้ตักขี้หนูกายข้อนี้

ตามที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้ ข้าพเจ้าขอเรียนเพิ่มเติมว่า ข้อบังคับ
การประชุมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดในสภาฯ นี้ เพราะว่าการ
ประชุมของสภาฯ นี้ ถ้าหากว่าข้อบังคับเราไม่ดีแล้ว เราจะมีหนทาง
ชี้แจงแสดงเหตุผลได้อย่างไรได้ เท่าที่เป็นอยู่เวลานี้กฎหมายเราที่ออก
มา ออกอย่างสุกเอาเผากินจริง ๆ ข้าพเจ้าหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้
เถียงกันและรัฐบาลคงจะได้ไตร่ตรองในเรื่องนี้ให้มาก การที่ข้าพเจ้าได้
เสนอหลักการมา ข้าพเจ้าก็ได้เขียนเสนอมาย่างกว้าง ๆ คือข้าพเจ้า
เขียนว่า "แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้
แทนราษฎร ข้อ ๒๓ เพื่อให้รัดกุมและเหมาะสมแก่กาลสมัย" ข้าพ
เจ้าเขียนมาอย่างกว้าง ๆ อย่างนั้น ส่วนข้อปลีกย่อยที่ท่านไม่ชอบ โดย
มีข้อบกพร่องในข้อบัญญัติที่ข้าพเจ้าเขียนมานี้ ขอให้ไปถกกันในชั้น

แม่บุญศรี ข้าพเจ้าขอตั้งประเด็นให้ท่านวินิจฉัยว่า ควรจะแก้ไขความที่
 ข้าพเจ้าเสนอมาหรือไม่ ฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกใด พิจารณา และ
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถูกลหมายทุก ๆ ประเด็นที่ได้ออกไปนั้นที่ได้ถูกคำท
 ติเคียนจากประชาชน ก็เพราะมติของสภาฯ และในคำปรารภทุก ๆ
 ประเด็นที่ออกไปก็มีคำว่า โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาฯ นี้ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อสภาฯ นี้ว่า ในความเข้มแข็งของรัฐบาล
 ที่ได้กระทำงานมานานซึ่งข้าพเจ้าขอชมเชยในความเข้มแข็ง และพร้อม ๆ
 กันนี้รัฐบาลก็คงจะได้ออกผลสมรรถภาพของสภาฯ นี้ให้เข้มแข็งอย่างเคียง
 กัน ข้าพเจ้าจึงหวังไว้ว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะรับผิดชอบแห่งข้อ
 ยังกัยตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอมาน

นายจิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าได้อ่าน
 และได้ พังเหตุผลของผู้เสนอเรียบร้อยแล้ว รู้สึกว่ามีเหตุผลอยู่มาก
 และเพื่อจะให้ ไม่ต้องพิจารณาต่อไป และเพื่อให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเสนอ
 ลงมติอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติเสียทีเดียว

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา) : การแก้ไขข้อบ
 ญกการประชุมนี้ว่าเป็นการสำคัญเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเสนอให้เสีย
 อกิปรายต่อไปอีก

นายฟอง สิทธิธรรม นายแก้ว สิงหะเชนทร์ รับรอง

ประธานสภา : ผู้ใด เห็น ควร เบิก อภิปราย ต่อไป ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานสภา : เป็นอันว่า เบิกอภิปรายต่อไป

นายฟอง สิทธิธรรม (อัยราชานัน): ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่อง
เรวกวระระโค พิจารณากันด้วยความเป็นธรรมและทำให้เสียชกเย็น จึง
อยู่ ท่านผู้เสนอเป็นเพื่อนของข้าพเจ้าซึ่งร้อพินลาเรองเด่างยาร้องขึ้นมา
พูด ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วยที่จะกล่าวเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ขอ
ได้ โปรดทำให้เสียชกเย็นคงที่ท่าน ประธานโคเคยเคยเคย อยู่หลาย ครั้ง
ข้าพเจ้าเองก็ไม่มื่ออะไรที่จะสนับสนุนข้อเสนอของผู้เสนออื่น แต่ก็มีอยู่บ้าง

ในการพิจารณาไม่ว่าญัตติใดๆ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราคงใจที่จะพึง
เหตุผลกัน เหตุผลที่เพียงพอซึ่งใช้เวลาอันพอสมควร ถ้าเหตุผลนั้นเรา
ได้ พิจารณากันมาพอสมควร แม้จะมีปดลี่ยอยของเหตุผลซึ่งอาจจะม
ผิดพลาดไป ก็เป็นหน้าที่ของท่านประธานที่จะให้ สิทธิที่จะอภิปรายได้
กันถ้าหากว่าเหตุผลนั้นยังมีอยู่ แต่ว่าผู้อภิปรายหรือผู้เสนอไม่ได้พูด
หรือพูดไม่จบ หรือไม่ละเอียดละเอียดด้วยประการใด ๆ ก็ตาม

ประธานสภา : ท่านคิดค้านที่ท่าน เมื่อนั้นมีผู้สนับสนุนแล้ว

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าก็คัดค้านท่านสมาชิกที่โถงมติ

ประธานสภาฯ : ไม่ได้ เขาขอโถงมติแล้ว ท่านต้องสนับสนุน

หลวงศรีสุพรรณศิริ (ชุมพร) : ก่อนที่จะแก้ไขข้อบังคับ ข้าพเจ้าใคร่จะเสนอให้เหตุผลว่า การที่จะแก้ไขข้อบังคับ กรมที่ท่านผู้เสนอฯ เข้ามานั้นอาจจะทำให้เวลาชุลยว เช่นอย่างเรื่องที่ไม่เป็นสาระแก่นสาระอะไร ปล่อยให้ท่านให้พิจารณาถึงสรุปรวมกันเข้าไปก็เสียเวลาอันมีค่าของสภาฯ มาก เท่ากับว่าสภาผู้แทนราษฎรจะกลายเป็นเวทีแปรปรวนกันไปเสีย

อนึ่ง ขอให้ระลึกว่าตามบทแก้ไขเป็นการตัดสิทธิของสมาชิกซึ่งมีความเห็นชอบที่อาจจะเสนอได้ ประการที่ ๒ ข้อบังคับข้อ ๒๓ ก็ไม่ได้ตัดสิทธิอันใด เมื่อฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่สมควรก็ขอเสนอโถงมติ ฝ่ายหนึ่งก็อาจจะเสนอให้ยกเลิกไปรายใด นักย่อมเป็นการพึงความเห็นส่วนมากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้อบังคับข้อ ๒๓ ไม่ได้ทำให้การประชุมของสภาฯ เสียหายประการใด เพราะเหตุว่ายอมฟังเสียงข้างมาก ถ้าจะแก้ไข ตามที่ผู้เสนอฯ ยื่นมานั้น ก็จะทำให้เวลาอันมีค่า ชุลยว มีใช้น้อย ส่วนการที่ผู้เสนอลงมตินั้น ข้าพเจ้าเกือบจะได้กลายเป็นผู้เสนอของมติแล้ว จนถึงกับคิดว่าถูกกว่า แต่ข้าพเจ้าไม่ถือ เพราะนึกว่าเป็นโลกธรรม ข้าพเจ้า คงใจ เพศสนองคุณประเทศชาติอันแท้จริง และจะทำประโยชน์

อย่างแท้จริง เมื่อมีความเห็นเช่นประการใด ก็มีสิทธิที่จะเสนอได้ เพราะเมื่อส่วนมาก เห็นว่า ควรจะยกเลิกวิทยาราย ต่อไป ก็ยกเลิกวิทยารายไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ข้อบังคับยี่สิบเก้าฉบับนี้ ได้ใช้ มาสมัยหนึ่งแล้ว ก่อนในสภาฯ ก็ได้ดำเนินการมาอย่างเรียบร้อย หากสมควรที่จะแก้ไขตามที่ท่านผู้เสนอฯ มาไม่ เพราะเป็นการไร้ประโยชน์และทำให้เสียเวลาอันมีค่าที่สุดของสภาฯ กล่าวคือ เรื่องที่ไม่เป็นสาระจะได้รวบรัดให้แล้วไป และกลับให้ มีเวลาเฉลี่ยหาจนถึงผู้เสนอได้สรุปรวมและมีการห้ามไม่ให้เสนอ เท่ากับเป็นการกีดสิทธิของสมาชิกโดยตรง ในที่สุดข้าพเจ้าก็เห็นว่าเรื่องนี้ไม่เป็นแก่นสารอะไร และข้าพเจ้าก็ได้ขยายว่าเป็นผู้เสนอ ลงมติ ก็ใครจะเสนอให้ลงมติเรื่องนี้อีก

นายซิม วีระไวทยะ พระยาศรัทธธรรมราช รัชมงคล

นายทวิช สุประภาตะนันท์ (สรวุฑู): ข้าพเจ้าขอเรียกร้องให้ช่วยต่อไป

มีสมาชิก ๓๖ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นว่า ควรจะยกเลิกวิทยาราย ต่อไป ขอได้ไปยกยอกมอช

สมาชิกยกยอกมอช ๒๙ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ไปยกยอกมอช

สมาชิกยกยอกมอช ๕๔ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันลงมติ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งข้อบังคับไว้ พิจารณา ข้อใดโปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๘๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ข้อใดโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกมี ๕๕ คน

ประธานสภาฯ: ข้อบังคับเช่นอันตกไป ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณาญัตติข้อให้สภาฯ กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปี พุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ของนายแวนเต๊ะ เบ็ญอามัซร์

นายแวนเต๊ะ เบ็ญอามัซร์ (ยะลา): เท่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอ
ญัตติข้อให้สภาฯ กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปี ๒๔๘๒ นั้น มี
เหตุผลดังนี้ คือตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘
มอบสิทธิและหน้าที่ให้แก่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดสมัยประชุมสามัญ
ประจำปี สภาฯ ในสมัยผู้แทนราษฎรชุดที่ ๓ ยังไม่ได้กำหนดสมัย
ประชุม ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตตินี้เข้าสู่สภาฯ ขอให้พิจารณา และโดย
เคารพความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรเริ่มเปิดสมัย
ประชุมสามัญตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายนเป็นต้นไป ซึ่งตรงกับเดือน ๗ ของ
ไทย เริ่มจะเข้าฤดูฝน ซึ่งผู้แทนควรจะได้ทำงานอยู่กับที่สัก ๕๐ วัน ใน
ฤดูนี้เราต้องหยุดการออกไปตามท้องถิ่น เพราะการคมนาคมไม่สะดวก

ชาวไร่ชาวนาก็คงไม่มีเวลาว่างที่จะมาพบปะกับเราได้ เขาก็ต้องทำงาน ทำไรไถนา เมื่อเย็นเข็นน้แรกก็ควรจะไปประชุมกันในฤดูฝนนี้ และประการที่ ๒.สภาฯ นี้ระโศก พิจารณางบประมาณประจำปีของแผ่นดิน ซึ่งพวกเราด้วยกันว่าเป็นกิจการอันสำคัญยิ่งของประเทศชาติ ในประการที่ ๓ วันที่ ๒๔ มิถุนายนเป็นวันสำคัญแห่งชาติ เพราะฉะนั้นเราควรจะไปตั้งแต่วันที่ ๒๕ นี้เป็นวันที่กระทำกิจการในสภาฯ อันสูงสุด ด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเสนอญัตติขอให้สภาฯ กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปี ๒๔๘๒ นี้มาเพื่อให้พิจารณาได้ พิจารณาต่อไป

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรี : ที่จริงญัตตินั้นเมื่อสภาฯ วันก่อน ได้มีสมาชิกเสนอญัตติเช่นนั้น รัฐบาลก็ไม่มีการขัดข้องประการใด เพราะฉะนั้นคราวนี้ฝ่ายรัฐบาลไม่ขัดข้อง

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : สำหรับวันที่ ๒๕ มิถุนายน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร และข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นวันที่ ๒๗ มิถุนายน เพราะว่าถ้าพูดถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ตามเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีความหมายอะไร ถ้าจะพูดถึงการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ถ้าจะพูดกันทีเดียวก็คือวันกบฏนั่นเอง เพราะฉะนั้นมันแต่เมื่อญัตติพระราชบัญญัติจะเป็นวันเปลี่ยนแปลงการปกครอง ถ้าหากว่าเราจะถือเอาวันเป็นวันสำคัญ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่เป็นวันสำคัญ ถ้าจะพูดว่าเป็นวันสำคัญแห่งชาติ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นวันที่ ๒๗ คือ

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๐ ๓๐๐ ก.ม. การเปลี่ยนแปลง การปกครอง เหมือนกัน
ถ้าไม่ระมัดระวัง พวกนี้ยัง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นวันที่ ๒๗

นายฉิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าใคร
ขอให้สมาชิกผู้หนึ่งถอนคำว่า "กบฏ" เพราะว่าเราได้ รับพระราชทาน
นิรโทษกรรม ข้าพเจ้าคนหนึ่งมีส่วนร่วมด้วย และความจริงเป็นการ
สยปรมาทอย่างร้ายแรงที่กล่าวเช่นนั้นในสภา

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกผู้หนึ่งถอนคำ

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ในความเคารพต่อท่าน
ประธาน ข้าพเจ้าจะขอมถอน แต่ว่าความรู้สึกของข้าพเจ้าก็ยังติดอยู่

ประธานสภาฯ : ถอนถ้อยคำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพราะได้รับ
กบฏที่กระทำอยู่แล้ว ขอให้ท่านถอนถ้อยความเรียบร้อย

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่) : ด้วยความเคารพต่อ
ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอลถอน

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ข้าพเจ้าเห็นว่าวันที่ ๒๔ หรือ
วันที่ ๒๗ นั้นมันใกล้เคียงกันเหลือเกิน ข้าพเจ้าใคร่เสนอว่า ขอให้ในวันที่
๑๕ กรกฎาคมเป็นต้นไป ทั้งหมดเหตุผลว่า ในเดือนกรกฎาคมเป็นฤดูฝน

ท่านข้าราชการและผู้แทนราษฎรไม่ต้องการที่จะชวยากท้องเที่ยว อนึ่ง เมื่อปีตสมียประชุมไปแล้วทั้งแก่เมษายน พฤษภาคม และมิถุนายนก็ เป็นเวลาหรือโอกาสของผู้แทนราษฎรที่จะต้องออกไปเยี่ยมเยียนความค้ำ- บลต่าง ๆ สักับทรมยพงเหตุการณเพื่อพึงสุขทุกข์ของประชาชน และเพื่อ พึงเสียดว่ากฎหมายที่ได้ออกไปนั้นเป็นประโยชน์หรือไร้ประโยชน์ หรือ ควรจะแก้ไขทางใด ผู้แทนจะต้องท่องเที่ยวไปตามตำบลเพื่อสักับทรมยพึง ในเทศน์ที่ระโค สรรวมเหตุผลมาเสนอในสภา ฯ เพื่อประโยชน์บ้างทุกข์ บ้างสุขของประชาชน ถ้าจะประชุม ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ก็มีเวลาไม่ ถึงสองเดือน บางจังหวัดเชื่อว่าผู้แทนไม่สามารถที่จะท่องเที่ยวไปได้ทุก- ตำบล เพราะจะคงหาเวลาไปเที่ยวหนึ่ง สักไปเสียบ้าง ซึ่งเป็นถาวร นอกจังหวัด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะเสนอว่า ถ้าคงคงตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคมเป็นต้นไปแล้วจะเหมาะสมมิใช่หรือ ทั้งนี้แล้วแต่ความ เห็นส่วนมาก

นายปรีชญ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : เรื่องนี้สมียถอนักได้ก้า- ทนตสมียประชุมประจำ ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน คราวนี้สมาชิกเสนอมา ทางรัฐบาลก็มิชักช้าของอยู่แล้ว ท่านผู้ต้องการสงวนเวลาของสภา ฯ ยัง จะเสนอให้ ในวันที่ ๑๕ อีก ซึ่งเสียเวลาของสภา ฯ เพราะฉะนั้นขอให้ ลงมติ

มีสมาชิกครบของ

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวันจตุลย ผู้ใดเห็นสมควรให้ตั้งต้นสมัยประชุมสามัญในปีหน้าตรงกับวันที่ ๒๔ มิถุนายน ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าสมัยประชุมสามัญในปีหน้าตรงกับวันที่ ๒๔ มิถุนายน ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๙๑ ของนายศิริ บำเพ็ญอยู่

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชยันต) : การที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาขึ้นมา ก็โดยเห็นว่าราษฎรของเรามาจนบทก็ได้รับความลำบากมาก เนื่องจากการที่ต้องหาในคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ พนักงานสอบสวนไม่สามารถจะเปรียบเทียบได้ แต่ด้วยความลำบากของราษฎรอันเป็นต้นนายนักที่รัฐบาลเห็นใจและได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเปรียบเทียบคดีอาญามา และทางสภาฯ ได้รีบหลักการไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ถอนไปได้ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง

๑๗๖๕

พระราชบัญญัติการยุบเลิกของนายเค็ท ๆ ผู้เสนอไม่อยู่ ขอให้เลื่อนไป
วันหลัง ทมกระเขยขวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๘ นาฬิกา

ร.อ. กุหลาบ กาญจนสกุล ร.น.	ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
จำรัส ส.ส.	ประสิทธิ์ ศรีสะอาด
จิต เวชประสิทธิ์	ศิริ อินทร
ชุนท์ ปิ่นทามนัท	ถิน จุฑารพ
ทองดี ฅณฑาสินธุ์	สุรินทร์ สัพลากร
น.ต. ทองหล่อ จำหรัญ ร.น.	เล็ก จารุณญ์
ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	วิศิษฐ์ ลูกอิน
ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี	ผู้ตรวจงานการประชุม
โสภณ สุภีระ	
อนุสรสรสิทธิ์กรรม	

ตรวจแล้ว ๕/๕/๒๕๕๒

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร